

Újévi vázlat

Alapige: 2Kor 12:9., 10/b.

Különös újévi jókívánság-formula jött divatba. Hogy is volt régebben? Úgy, hogy az emberek egyszerűen „boldog újévet” kívántak egymásnak. Vagy esetleg „eredményekben, sikerekben gazdag boldog újévet”. Manapság a köszöntés így hangzik: „Boldogabb újévet kívánok!” Mi van ennek a hátterében? Hogy sokan azonnal hozzá is teszik a „boldogabb újévet” kívánásukhoz: „Rossz volt, nehéz volt, boldogtalan volt a 2009-es év is, lehet, hogy az lesz a 2010-es is!”

Keményen ivódik bele a magyar néplélekbe a panaszkodásnak, az elégedetlenségnek, a „kultúrája”. Pedig nem olyan régen még padlásokat söpörtek, és szó szerint semmiztek ki teljes néprétegeket. És nem telt el sok idő azóta, hogy szinte ne lett volna olyan család, aki apát, vagy fiút ne veszített volna értelmetlen világháborúk poklaiban. Nem telt el sok idő azóta, hogy jó, ha a kenyérhez jutott szalonna, hogy jó, ha a krumplihoz jutott hús.

És ma telerakjuk, tegyük a szívünkre a kezünket, ha nehezen is, de telerakjuk a karácsonyfa alját ajándékokkal, rakásig az ünnepi asztal ételekkel, ... és panaszkodunk. Alig-alig, vagy már egyáltalán nem is tudunk örülni, ... mert olyan mélyen szivárgott, ivódott már bele a magyar néplélekbe a panaszkodásnak, az elégedetlenségnek, a „kultúrája”.

Nem arról van szó, hogy ne volna jogos, sok esetben, a panasz! Nem arról van szó, hogy olyan nagy derűre adhatna okot a mai magyar társadalom állapota, hanem arról van szó, hogy lelkileg, hitükben, az Istenhez kötődésük, ragaszkodásuk belső biztonságérzetében roppannak meg, üresednek ki a mai magyar emberek. És ennek – bármilyen is legyen a társadalmi, vagy gazdasági helyzet,– személyes és közösségi hanyatlás, pusztulás a következménye!

Az Úr „ezt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem...”

Valami egészen különös lelki, hitbeli tartásról, bizonyosságról, erőről tesz tanúbizonyságot, amikor így fejezi be szavait: „Ha dicsekednem kell, gyengeségeimmel fogok dicsekedni!” (2Kor 11:30.)

Mert itt, ezzel érkezünk el igénk nagyon is mai üzenetéhez! Ahhoz a különös üzenethez: hogy nem az anyagi biztonság, kiszámíthatóság, de még csak nem is az egészség az elsődleges, hanem a belső, élő Istenkapcsolat. Mert ha élő hited van, és nem csak kiüresedett tradíciók foglyaként vergődsz a vallásosságodban, akkor az Úr Krisztus, és az Ő kegyelmének már most valóságos üdvösség-csodája az elsődleges.

Az Úr „ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem...”

Az újév küszöbén, hogy értsd a szavaimat! Össze ne téveszd 2010-ben sem a Krisztus kegyelméből kapott üdvösség élet-biztonságát semmi mással! Se a kiegyensúlyozott gazdasági helyzettel, se a jó egészségi, állapottal! Mert – természetesen – ezek sem lényegtelenek, de a lényeg, az életed lényege Krisztus! Aki a te gyengeségeidben is erővé tud válni – benned. Aki életed terheiben is melléd szegődik, mint társ a teherhordozásban. Aki a békétlenségeidet is oldani, békíteni tudja és akarja – szeretetével, békességével, kegyelmes jelenlétével.

Hogy Isten megszólított és elhívott gyermekeként ne a lelkedbe ivódott panaszkodásról, elégedetlenkedésről ismerjenek meg téged! Hanem – emberi gyengeségeiden is átsugárzóan – az életedből sugárzó krisztusi kegyelemről. ..., hogy bármit is hoz a holnap, neked, Vele, az Úr Jézus Krisztussal, boldog újéved legyen!

ÁMEN